

[Victor Larsen.]

og Gryn, til de nødvendige Ting i det hele taget, 1 Mill. Tdr. til det lille Landbrug—, saa bliver der naturligvis mere Frihandelskorn til Salg. Høstens Størrelse vil altid være afgørende — det gjorde jeg opmærksom paa ved første Behandling —, det er derpaa, det til syvende og sidst beror, men der bliver ikke 1 Td. Korn mindre til det danske Samfund, fordi Udskrivningen her bliver mindre. Det vil tværtimod vise sig — og deri er Kornhandlerne, som ogsaa har haft Føling med disse Forhold, enige —, at man faar et Indtryk af, naar Kornafleveringen sættes ned, at der er mere Korn til Raadighed, og dette kan udmærket godt paavirke Priserne i nedadgaaende Retning.

Men der er tillige et Forhold, som det ærede Medlem Hr. Carl Petersen fuldkommen overser. Det er dette, at mange Landmænd, som er lige ved at kunne opfylde deres Kornaflevering, for at være frie Mænd i Resten af Høstaaret, naturligvis ogsaa for at faa Præmien med, opkøber et større eller mindre Kvantum, saaledes at de i Virkeligheden afleverer det fulde Kvantum for at blive fri. Den Tilskyndelse følger mange flere Landmænd efter den Kornordning, der nu vedtages, end de vilde føle, hvis vi beholdt den Kornordning, vi har nu; den, som det ærede Medlem Hr. Carl Petersen nu er saa begejstret for — han var det, saa vidt jeg husker, ikke i Fjor. For de Landmænd, der nu kan se, at de næsten kan opfylde deres Afleveringspligt, og som derfor køber ind, saaledes at de opfylder deres Afleveringspligt, og saaledes at der kommer mere i Kornpuljen, vilde dette være helt umuligt, hvis de skulde have opfyldt Afleveringspligten efter de tidligere Kornloves Bestemmelser. Derfor kan det ærede Medlem være ganske sikker paa, at Kornpuljen bliver relativt større ved denne Udskrivning, end den ellers vilde være blevet. At Priserne skulde forskyde sig paa Grund af en mindre Udskrivning og ved, at der bliver saa meget mere Korn i Frihandelen, forstaar jeg ikke. Jeg finder denne Paastand fuldkommen urimelig. Den specielle Interesse for, at Industrien og Hesteejerne uden for Landbruget skulde faa vanskeligt ved at købe det nødvendige Korn til deres Virksomhed, er jeg noget forbavset over.

Derimod er der et helt andet Forhold, som mit Parti under Udvalgsarbejdet har gjort opmærksom paa, og som man i og for sig ud fra det ærede Medlem Hr. Carl Petersens Betragtninger skulde have ment kunde have vundet Tilslutning. Ved Ud-

frysningen af de meget store Hvede- og Rugarealer i denne Vinter — ca. 60 pCt. for Hvedens Vedkommende og 20 pCt. for Rugens Vedkommende — kan man i høj Grad nære Frygt for, at mange Landbrugere vil være bange for at saa Vintersæd i det kommende Efteraar i samme Udstrækning som tidligere. Der er ikke her Tale om Uvilje. Jeg tror, at det ærede Medlem, der talte paa Danmarks kommunistiske Partis Vegne, kan spare sig sin Vejledning til de danske Landmænd. Der er paa ingen Maade Tale om nogen som helst Uvilje, men naar man Aar efter Aar har erfaret, at ca. 60 pCt., altsaa over Halvdelen af de danske Hvedemarker, er blevet mere eller mindre ødelagt, og har lidt Tab ved Omsaaning, kan man meget vel forstaa, at en vis Ængstelse breder sig — og det gælder alle, baade de smaa og mellemstore og større Landmænd — for paa ny at saa Vintersæd.

Nu kunde man opmuntre til Saaning af Vintersæd paa forskellig Vis. Man kunde f. Eks. tænke sig den Mulighed, at man forhøjede Prisen paa Rug og Hvede i det kommende Høstaar. Det har vort Parti været absolut Modstander af. Jeg har under Forhandlingerne paa ethvert Trin gjort den Opfattelse gældende, at det vilde medføre Forhold, som var ganske afgjort til Skade for det danske Samfund, og ogsaa for Landmændene, men vi har paapeget en anden Udvej under Udvalgsarbejdet, nemlig at man gav Afleveringen af Brødkorn en større Valeur paa den Maade, at man ækvivalerede større Mængder af de andre Kornsorter med Hvede og Rug, f. Eks. saaledes, at 3 Tdr. Brødkorn kunde ækvivalere 4 Tdr. Foderkorn. En saadan Beregning kunde meget vel stilles op, og det vilde givet ikke være til Skade for nogen. Det vilde ikke give nogen Forhøjelse af Prisniveauet herhjemme, men det vilde virke som en Opmuntring for de Landmænd, som efter de Erfaringer, de havde gjort, var noget ængstelige for at saa Vintersæd til Efteraaret. Naar det ærede Medlem Hr. Carl Petersen frygter, at det bliver dyrt at indføre Korn, herunder formodentlig ogsaa Brødkorn, havde det virkelig været rimeligt, om det ærede Medlem havde givet sin Tilslutning til de af os fremsatte Betragtninger under Udvalgsarbejdet. Vi har afstaaet fra at stille Ændringsforslag, fordi vi ikke kunde vinde Tilslutning, men vi har forbeholdt os at fremsætte vore Synspunkter ved Sagens Behandling i Salen, og det er det, jeg her har gjort.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne